

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 373/2023
09.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Поповић, адвокат из ..., против туженог „Printec“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Марко Милутиновић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 126/22 од 22.06.2022. године, у седници одржаној 09.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 126/22 од 22.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда Београду Гж1 126/22 од 22.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П1 186/16 од 13.10.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужилац у периоду од септембра 2014. године до маја 2015. године трпео злостављање на раду код туженог, од стране запослених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да спречи даље злостављање на раду тужиоца од стране ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 1.250.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и то на име психичких болова због претрпеленог страха износ од 500.000,00 динара, психичких болова због повреде части и професионалног угледа износ од 500.000,00 динара, умањења опште животне способности износ од 250.000,00 динара, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да о свом трошку објави пресуду у дневним новинама „Курур“ и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 188.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5., у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010), спор због злостављања на раду или у вези са радом је радни спор. Ставом 5. истог члана прописана је сходна примена Закона о парничном поступку у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, уколико Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Зато се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, а у делу који се односи на потраживање у новцу (накнаду штете) члан 403. став 3. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.06.2015. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 500.000,00 динара. Поднеском од 09.09.2017. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 1.250.000,00 динара. На дан преиначења тужбе 1 евро је износио 119,6617 динара, па вредност предмета спора представља динарску противвредност износа 10.446,12 евра.

Како се у конкретном случају не ради о спору из члана 441. ЗПП, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови за састав одговора на ревизију нису били нужни и неопходни у ревизијском поступку. Зато је применом члана 165. став 2. ЗПП донета одлука као у ставу другом изреке.

**Председник већа –судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**